

(Kort bemærkning).

**Claus Larsen-Jensen (S):**

Jeg beklager, hvis mine pædagogiske evner ikke rækker til at gøre det forståeligt for hr. Keld Albrechtsen. Måske bliver det spildte Guds ord på Balle-Lars, men alligevel vil jeg sige: Jeg synes da, det er meget klart, hvad der står: Handelsforvridende landbrugsstøtte, herunder eksportsubsidier, skal væk, og der skal tages hensyn til forbrugere, dyrevelfærd, miljø og udviklingslandenes landbrugsproduktion.

Er det ikke meget klart? Det stridende spørgsmål er selvfølgelig hurtigheden, og her er svaret fra vores side, at der skal gøres alt, hvad der kan, for at det bliver gennemført hurtigst muligt.

**Peter Skaarup (DF):**

Dansk Folkeparti er grundlæggende tilhænger af frihandel. Vi mener, at frihandel kan blive vejen til at bringe ulandenes niveau, hvad angår velfærd, op i nærheden af det, vi har opnået herhjemme, og derfor skal der arbejdes så meget som overhovedet muligt hen imod frihandel. Det opfatter vi også som det centrale i debatten her i dag, som vi i øvrigt synes, det er udmærket, at SF og Enhedslisten har taget initiativ til at få rejst.

Vi bakker i Dansk Folkeparti op om de overvejelser, der hele tiden er i WTO-regi om at forbedre adgangen for den tredje verdens lande til de vestlige landes markeder. Det er forudsætningen for, at de kan få deres økonomi op på et højere niveau. Vi har imidlertid ofte svært ved at forstå SF's og Enhedslistens tilsyneladende store engagement imod arbejdet i WTO, som jo netop arbejder i retning af det, som jeg også opfatter, at f.eks. hr. Jørn Jespersen, der er ordfører for SF i debatten, gerne vil have, altså mere frihandel.

Jeg synes, det er rimelig håbløst at diskutere ud fra det udgangspunkt, som jeg ofte opfatter, at venstrefløjen her i Folketinget har med hensyn til den globale økonomi. Ofte virker det, som om man i virkeligheden kæmper imod det, som man nogle gange siger, man gerne vil have, nemlig øget frihandel, afskaffelse af subsidier og andet. Jeg forstår altså ikke, at man arbejder imod fremdriften i WTO, som egentlig går i den retning, som man nogle gange siger man gerne vil følge.

Det siges ofte af dem, der har rejst forespørgslen her i dag, at ulandsbistand er det evig saliggørende, når det handler om at få de lande, som på mange områder ikke er på et så højt niveau

som Danmark, op på vores niveau. Her må jeg spørge: Er ulandsbistanden årsagen til, at lande som Taiwan, Sydkorea eller Vietnam har haft den meget, meget store fremgang, som de har haft gennem årene? Nej, det er jo, fordi de lande af egen drift har gjort en indsats for at indrette sig efter vilkårene og har indrettet sig efter, at det, man kunne producere, også var noget, man kunne sælge med stor fordel, plus at man ud fra markedsvilkårene er enormt flittige og arbejder utrolig meget for at nå de mål, man har sat sig.

Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at vi også via forskellige former for bistand skal sikre, at den tredje verden kan komme op på et bedre niveau, og det gør man jo også fra det danske Folketings side.

Nu er det jo ikke sådan, at vi kan bestemme alene, når det drejer sig om frihandel, men Dansk Folkeparti har også som mål, at man skal afskaffe EU's støtteordninger, når det gælder landbrugspolitik. Vi opfatter de støtteordninger som værende ikke særlig liberale, og derfor må det også være i Danmarks interesse at arbejde hen imod, at sådanne støtteordninger helst bliver helt afskaffet, men i hvert fald i første omgang droslet ned på et mere rimeligt niveau, så de ulande, som har mulighed for at producere varerne til en billigere pris, også får mulighed for at sælge deres varer til den pris inden for EU.

Kl. 19.20

Det handler i sin enkelthed om at integrere tredjeverdenslandene i verdensøkonomien. Udviklingslandene skal have lov til at spille en rolle på verdensmarkedet, de skal have bedre adgang til vores markeder, og selvsagt skal Danmark og andre lande også have adgang til deres markeder på lige vilkår. Tingene må følges ad, og det er måske her, vandene nogle gange skiller.

Nogle på venstrefløjen har undertiden argumenteret for en særlig begunstigelse af udviklingslandene, men det er jeg ikke tilhænger af. Jeg er sikker på, at det vil være til gensidig gavn, hvis begge parter ligeligt åbner deres markeder for hinanden. Det er på den måde, ulandene kan opnå fordele, fordi de måske har billigere arbejdskraft og dermed også bedre kan sælge deres varer på nogle af vore markeder til en billigere pris. Det handler altså om at anerkende en kapitalistisk, om man vil, eller markedsøkonomisk retning for at kunne få tingene til at fungere i et verdenssamfund, hvor man handler med hinanden.

WTO-forhandlingerne er set med vore øjne en løbende proces, og selvfølgelig er der nogle